

ГЛАВА ПЯТА.

За члена.

69. У Българскый языкъ има само единъ членъ, кой-то за мъжскый родъ е *тъ*, за женскый *та*, а за срѣдень *то*. Членъ ся туря слѣдъ съществителны нарицателны и слѣдъ прилагателны имена кога ся говори за извѣстны и опрѣдѣлены нѣчта и качества; като: въ изреченіе *дойде единъ чловѣкъ*, говоримъ за единъ незнаенъ чловѣкъ; а кога кажемъ *дойде чловѣкъ-тъ*, тогава разбирамы единъ чловѣкъ, кого-то знаемъ отпопрѣди. Така *жена* и *жена-та*, *дѣтя* и *дѣтя-то*.

70. Членъ-тъ ся склонява заедно съ имя-то и има слѣдующы-ты измѣненія.

Мъжскый родъ.

Ч. Ед. И. В. *тъ*.

Ч. Мн. И. ~~тъ~~ *тъ*, В. ~~тъ~~

Женскый родъ.

Ч. Ед. И. *та*, В. *та*.

Ч. Мн. И. В. ~~та~~ *та*.

Срѣдень родъ.

Ч. Ед. И. В. *то*,

Ч. Мн. И. В. *та* или *то*.

Забѣлка. Имена отъ мъжскый родъ за В. падежь имать второ окончаніе на *а* или *я*; това окончаніе ся употрѣбява кога ся говори за нѣчта-та опрѣдѣлено и извѣстно. Затова кога ся употрѣби това второ окончаніе

69. Что е членъ? — 70. Какъ ся склонява членъ-тъ?

69. Членъ е членъ.